

Sygn. akt II Cz 641/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Bednarek – Moraś (spr.)

Sędziowie SO Zbigniew Ciechanowicz

SO Iwona Siuta

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 23 maja 2014 r. w S.

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela (...) Spółki jawnej w Ł.

przy udziale dłużnika P. L.

o świadczenie pieniężne

na skutek skargi dłużnika P. L. na czynność Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym (...)i(...)D. P.– postanowienie z dnia 31 grudnia 2013 r., w sprawie o sygn. akt Km 1956/13 w przedmiocie kosztów postępowania egzekucyjnego

w związku z zażaleniem wierzyciela na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie II. postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 4 marca 2014 r., sygn. akt IX Co 414/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Iwona Siuta SSO Agnieszka Bednarek-Moraś SSO Zbigniew Ciechanowicz

Sygn. akt II Cz 641/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 4 marca 2014 r. Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w punkcie I. uchylił postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowy (...)D. P. z dnia 31 grudnia 2013 r. w sprawie KM 1956/13; w punkcie II. zasądził od wierzyciela (...) spółka jawna w Ł. na rzecz dłużnika P. L. kwotę 177 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

W uzasadnieniu Sąd I instancji wskazał, iż skarga okazała się zasadna albowiem Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie D. P. nie odnalazł majątku dłużnika, o którym nie miał wcześniej wiedzy, co dyskwalifikuje pobranie od dłużnika opłaty w wysokości 5% szacunkowej wartości odnalezionego majątku.

O kosztach postępowania skargowego w punkcie II. postanowienia Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania. Stosownie do art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązane jest zwrócić przeciwnikowi koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, w tym koszty zastępstwa procesowego. Dłużnik wgrał postępowanie skargowe w całości, więc

wierzyciel winien jest zwrócić ww. koszty. Na koszty te w łącznej kwocie 177 zł złożyła się poniesiona przez dłużnika opłata od skargi w wysokości 100 zł, koszt wynagrodzenia jednego adwokata ustalony w oparciu o § 11 ust. 1 pkt 8 – 60 zł Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu(...), a nadto opłata skarbową od udzielonego adwokatowi pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Zażalenie na powyższe orzeczenie złożył wierzyciel, zaskarżając je w punkcie II. Wierzyciel zarzucają zaskarżonemu orzeczeniu naruszenie przepisu art. 98 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. domagał się jego uchylenia i zasądzenia na jego rzecz od dłużnika kosztów postępowania zażaleniowego.

Wierzyciel wywodził, iż nie był on stroną, ani uczestnikiem postępowania skargowego wywołanego skargą na czynność komornika. Odpis skargi nie został mu doręczony, odpis postanowienia doręczono mu na błędny adres. Zdaniem wierzyciela Sąd Rejonowy mylnie utożsamiał strony postępowania egzekucyjnego ze stronami postępowania skargowego. W jego ocenie stronami postępowania skargowego jest skarżący i komornik, gdyż to działania lub zaniechania komornika powodują potrzebne wniesienia skargi.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się nieuzasadnione i podlegało oddaleniu.

W postępowaniu skargowym zastosowanie mają ogólne zasady postępowania cywilnego. W przepisach księgi drugiej części drugiej kodeksu postępowania cywilnego posłużono się dla wskazania osób biorących udział w postępowaniu egzekucyjnym zróżnicowanymi określeniami. Obok podstawowych: "wierzyciela" i "dłużnika", są to m. in. także "strony" i "uczestnicy postępowania", a także inne "osoby". Wskazać przy tym należy, że w art. 770 k.p.c. poprzednie (stosowane także w treści innych przepisów tej księgi) bezosobowe dopuszczenie zażalenia ("na postanowienie sądu przysługuje zażalenie") zastąpiono, wyraźnym stwierdzeniem, że przysługuje ono "stronom oraz komornikowi". W tym unormowaniu komornik został więc w sposób jednoznaczny przeciwstawiony stronom postępowania egzekucyjnego. Wyraża to w sposób niewątpliwy intencje ustawodawcy co do pozycji prawnej komorników sądowych. Jeżeli zatem bezpodstawne jest uznanie, że komornik stał się stroną postępowania skoro jego czynność podlegała zaskarżeniu (por. uchwała Sadu Najwyższego z dnia (...), (...)uchwała Sadu Najwyższego z dnia (...), postanowienie Sądu Najwyższego z dnia (...), (...)postanowienie Sądu Najwyższego z dnia (...))

W tym stanie rzeczy nie sposób zgodzić się z argumentacją zawartą w uzasadnieniu zażalenia, iż koszty postępowania skargowego winny być rozliczone pomiędzy dłużnikiem a komornikiem sądowym.

Strona słusznie zarzucała, iż Sąd I instancji nie doręczył jej odpisu skargi, a postanowienie rozstrzygające skargę doręczono jej na niewłaściwy adres. Nie jest to jednak zarzut, który mógłby skutkować zmianą orzeczenia w przedmiocie kosztów postępowania. Wobec faktu, iż strona zaskarżyła wyłącznie orzeczenie o kosztach postępowania, rozstrzygnięcie uwzględniające w całości skargę dłużnika stało się prawomocne i korzysta z powagi rzeczy osądzonej. Z tego też względu nie sposób dopatrzeć się uchybienia w zastosowaniu przy rozliczeniu kosztów postępowania art. 98 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. Również przyjęta przez Sąd Rejonowy wysokość kosztów również znajduje uzasadnienie w przepisach powołanych przez Sad I instancji.

Mając na uwadze powyższe na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z 397 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

(...)

Z:

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)